

vil frengaae ganske klart, hvor nødvendigt det er, at der deroim tages en Bestemmelse, enten til den ene eller til den anden Side. Idet jeg nu skal gaae over til særlig at besvare den ærede Indenrigsministers Bemærkninger i saa Henseende, skal jeg kun strax gjøre opmærksom paa, at, hvis der efter den Redaction, som Udvalget har foreslaaet, er nogen Utydelighed tilstede med Hensyn til Forstaaelsen af Forholdet mellem Landeveie og Landeveisgader, saa vil den jo overordentlig let kunne afhjælpes, ligesom den ingenlunde er kommen ind ved nogen Magsomhed fra Udvalgets Side, hvilket frengaaer deraf, at jeg allerede i mit første Foredrag har fremhævet, at der er to Spørgsmaal, som Udvalget ikke har troet godt kunde blive aldeles afgjorte igjennem det foreliggende Lovforslag, fordi deres Afgjørelse allerede ved den almindelige Lovgivning var henlagt til kompetente Autoriteter. Det første af disse to Spørgsmaal er Spørgsmaalet om, hvormeget der skal behandles som Kjøbstadgrund af den Grund, der, hvis Lovudkastet vedtages i den Form, som Udvalget har foreslaaet, vil komme ind under Nyborg Commune, og hvad af samme der skal behandles som Kjøbstadjord. Dette er et Spørgsmaal, hvorom jeg ganske vist har dannet mig en bestemt Mening, men om hvilket jeg troer, at det bør overlades til Indenrigsministeren at afgjøre samme efter Forslag af Communen, da Indenrigsministeren igjennem Loven af 11te Februar 1863 har faaet en meget udstrakt Myndighed med Hensyn til deslige Spørgsmaal. Det andet Spørgsmaal er Spørgsmaalet om, hvad der af det paagjældende Beistykke skal være Hovedlandevei, og hvad der derimod skal være Hovedlandeveisgade, hvilket ligeledes er et Detailspørgsmaal, som jeg ikke troer, at det vil være hensigtsmæssigt at afgjøre igjennem det foreliggende Lovforslag, eftersom det har sin lovlige Autoritet, hvortil det maa være henviist. Jeg skal iøvrigt efter de mange Bemærkninger, som den ærede Indenrigsminister deroim har fremsat, tillade mig at ytre, at jeg antager det for temmelig utvivlsomt, at Udfaldet vil blive det, at for det Første Alt, hvad der ligger indenfor Fæstningsgraven, og dernæst utvivlsomt ogsaa det for-

holdsvis lille Stykke, der ligger mellem Jernbanestationen, Havnen og Byens Strandport, vil blive Kjøbstadgrund, og at derimod de egentlige Torde, som ligge udenfor Fæstningsgraven, det vil altsaa sige, dels Udbygningerne — jeg vil nødig indlade mig paa de tekniske Udtryk — eller de enkelte Bastioner, der løbe ud udenfor Graven, og dels selve den Deel af Marken, der nu i forunderlige Former ligger hen mellem disse som Græsning, og som uden videre kunne optages under Culture, ville blive Kjøbstadjord. Paa samme Maade har jeg ikke den allerfjerneste Tvivl om, at det Stykke, der ligger mellem Havnen og Strandporten, og at det Stykke, der gaaer fra den i § 2 særlig omtalte Bro over den Canal, som forbinder Slotsøen og Vandmøllen, indtil Porten i Nord, vil blive behandlet som Hovedlandeveisgade, men at derimod Alt det, der ligger udenfor Graven, vil blive behandlet som Hovedlandevei. Det forekommer mig nemlig, at Afgjørelsen i begge disse Tilfælde er i den Grad indikeret ved de naturlige Forhold, som foreligge, at den maa skee i Overensstemmelse hermed, hvem der end faaer med Sagen at gjøre. Dette er imidlertid, som sagt, kun min private Mening. Der er forskellige kompetente Autoriteter, som skulle ytre sig over disse Spørgsmaal og afgjøre dem, og jeg mener, at vi ikke her skulle gribe ind i deres Afgjørelse, i Særdeleshed ikke i Anledning af et Lovforslag, der, jeg tillader mig at gjentage det, er saa godt som ubearbejdet med Hensyn til alle de civile Følger af Spørgsmaalet om Fæstningens Nedlæggelse. Jeg troer for at gjentage en tidligere Bemærkning, at Udvalgets Betænkning bærer Vidnesbyrd om, at man har søgt at afhjælpe de i saa Henseende tilstedeværende Mangler ved at indhente de fornødne Oplysninger og at fremstille disse med en vis Bestemthed, om end med megen Forsigtighed, men udover det, der i den Retning ligesom er nødvendigt, er det Udvalgets Raad til Landstinget, at det ikke skal gaae ved sit eget Initiativ. Hvad jeg derimod paa det Allerbestemteste tør paastaae, det er, at — hvad enten det omtalte Beistykke skal være Hovedlandevei eller Hovedlandeveisgade, Noget, som i denne Sag er under-